

Kommentit lukuun 3.1 Varhaiskasvatus sekä esi- ja perusopetus

Erityistä huomiota tulee kiinnittää suomen kielen oppimiseen koko ajan monikielisemmän kansakunnan, erikielisten suomalaisten keskinäisen kommunikaation pääkielenä, kaikkia suomalaisia yhdistävänä kielenä.

Tämä edellyttää suomen kielen opetukseen panostamista alkaen varhaiskasvatuksesta jatkuen esi- ja perusopetukseen.

Vieraiden kielten osaamisen merkitys tulee vähenemään kehittyvän käännösteknologian ansiosta.

Englannin kieli tulee olemaan ainoa järkevä VAATIMUS suomen kielen lisäksi, aivan kuten peruskoulua suunniteltaessa alunperin oli tarkoituskin, ennen kuin poliittisella painostuksella ja lehmäkaupoilla ruotsin kieli saatiin jokaisen suomenkielisen rasitteeksi niin koulutuksessa kuin julkisella sektorilla työskennellessäkin.

Kyseinen pohjoismaisessa vertailussa ylimääräinen, Suomen kilpailukykyä haittaava rasite (pakkoruotsi) tulee vihdoinkin poistaa tuntijaosta.

Kieltenopiskelusta kiinnostuneille ja motivoituneille tulee turvata mahdollisuus opiskella koulutusohjelmaan sisältyviä kieliä vapaaehtois pohjalta, mutta pakolliseksi kieleksi suomen ohella riittää englanti.

Se on jo muissa pohjoismaissa virallinen perustaito.

Muut kielet kuin suomi ja englanti eivät ole suomalaisten perustaitoja.

Peruskoulun tavoitteena tulee olla jokaisen yksilön vahvuuksien löytäminen, mikä tarkoittaa lisäresursseja oppilaanohjaukseen ja luokka- ja ryhmäkokojen pitämiseen riittävän pieninä.

Kommentit lukuun 3.2 Toinen aste

Toisen asteen lukio-opinnoissa tulee edelleen kehittää äidinkielen osaamista, koska suomen kieli on Suomen pääkieli ja ymmärretyksi tuleminen maan pääkielellä on perustaito riippumatta kansalaisen omasta äidinkielestä.

Ammattiopinnoissa tulee keskittyä substanssiosaamiseen, ei epämääräiseen yleissivistykseen eikä ylimitoitettuihin kieliopintoihin (pakkoruotsi).

Englanti on perustaito myös ammattiopinnoissa suomen kielen lisäksi.

Kommentit lukuun 3.3 Korkeakoulut

Korkeakoulujen pitää voida keskittyä substanssiosaamisen tuottamiseen, ei ruotsin kielen kielitodistusten tuottamiseen.

Kytkös korkeakoulututkinnon ja ruotsin kielen todistuksen välillä on purettava. Korkeakoulusta on voitava valmistua ilman todistusta ruotsin kielen taidosta.

Virkamiesruotsin suorittaminen on tarpeen ainoastaan niille viranhaltijoille, jotka toimivat valtionhallinnon tehtävissä tai kuntasektorilla pääkaupunkiseudulla, Varsinais-Suomessa ja ruotsinkielisissä kunnissa Pohjanmaalla.

Sen vuoksi virkamiesruotsin tutkinnon suorittaminen on tehtävä vapaaehtoiseksi.

Kommentit lukuun 3.7 Opetus-, ohjaus- ja muu henkilöstö
Oppilaanohjausta ja muita tukitoimia, erityisesti mielenterveyspalveluiden saatavuutta, tulee lisätä.

Kommentit lukuun 3.10 Ruotsinkielisen koulutuksen tilanne, tavoitteet ja toimenpiteet

Hallituksen selonteossa todetaan: ”Perusopetusasetuksen (1998/852) mukainen suomen kielen tuntijako ja opetuksen rakenne eivät ota riittävästi huomioon ruotsinkielisten oppilaiden kielellisiä lähtökohtia ja kielen oppimisen tarpeita.”

Käytännössä ruotsinkielisillä ei ole esimerkiksi mahdollisuuksia valita kuin yksi pitkä kieli, koska suomen kieli valitaan usein ensimmäiseksi pitkäksi kieleksi.

Tämän epäkohdan poistamiseksi ja perustuslain takaamien kielellisten oikeuksien tasapuoliseksi turvaamiseksi äidinkieleltään ruotsinkieliset on kaikilla kouluasteilla vapautettava velvollisuudesta opiskella suomen kieltä pakollisena oppiaineena. Ruotsinkielisten velvoittaminen suomen kielen opiskeluun on sekä perustuslain hengen että kirjaimen vastainen.

Ahvenanmaalaiset on jo vapautettu suomen kielen pakollisuudesta ja sama käytäntö tulee toteuttaa myös manner-Suomessa.

Ruotsinkielisen korkea-asteen koulutuksen ylikapasiteettia ja yliresurssointia tulee purkaa ja siirtää resursseja suomenkieliseen korkea-asteen koulutukseen. Esim Åbo Akademin opiskelijoista 20% on suomenkielisiä.

Tämä todistaa, että resurssit ovat väärin kohdennettuja, koska suomenkielisistä vain joka kolmas suorittaa korkeakoulututkinnon, ruotsinkielisistä 50%.

Suomenkielisiä korkeakoulupaikkoja on siis liian vähän, mutta ruotsinkielisistä on ylitarjontaa.

Kommentit lukuun 3.11 Maahanmuuttajataustaisten oppiminen ja oppimispolut

Maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten äidinkielen/kotikielen taidon ylläpitoa ja kehittämistä on tuettava riittävästi. Tavoitteena on maahanmuuttajien kaksikielisyys (suomi + kotikieli), mikä nostaa maamme monikielisyyden tasoa ja tuo tarvittavia kielellisiä lisäresursseja kansainvälisten suhteiden hoitamiseksi globaalisti niin vientikaupan kuin kulttuurisuhteissakin.

Tämä tilanteen saavuttaminen ja ylläpitäminen edellyttää myös maahanmuuttajakielisten opettajien kouluttamista kieltenopettajiksi ja kielenhuoltajiksi erikseen valittavien kielten osalta.